

My jsme církev - kvantitativní výzkum

Nejjednodušší kvantitativní výzkum by bylo demografický průzkum (buď v celém státě, nebo třeba v určité menšině), který by se ptal lidí, jestli jsou věřící či ne. Já bych si vybrala skupinu věřících – reprezentativní vzorek asi 1000 lidí. Museli by mít stejné vyznání, v ČR asi římskokatolické, zastoupeny všechny věkové skupiny, a dotazníkovou metodou bych se ptala, zda-li souhlasí s uvedenými problémy (zrovnoprávnění mužů a žen v církvi, dobrovolný celibát, účast věřících na volbách biskupů a liberálnější sexuální morálka).

My jsme církev – kvalitativní výzkum

V tomto výzkumu bych se zaměřila na mladé lidi (definoval 15 – 30 let), kteří se hlásí k římskokatolické církvi, opět si vybrala reprezentativní vzorek asi 30 lidí a pomocí hloubkových rozhovorů bych zjišťovala jejich zásady a názory na problémy naznačené v článku. Zejména bych se třeba zaměřila na postoje k sexualitě.

Dějiny fragmentů – kvantitativní výzkum

V článku mě zaujala věta, že „četní badatelé, od investigativních žurnalistů po antropology, už dnes oslovují historické aktéry a mají informace z první ruky...“. Zajímalo by mě, co by si lidé raději přečetli – jestli událost napsanou objektivním odborníkem či subjektivně líčený prožitek z určité události. Dále bych se zaměřila na jejich názor, v jaké míře by tyto 2 různě pojaté články chtěli mít zastoupeny v různých novinách či časopisech. Zase by bylo nutné pořídit si vzorek respondentů (1000) a poté dotazníkem, který by ukazoval 2 články (objektivní x subjektivní), dále by měli na výběr různé typy novin a časopisů (Mladá fronta Dnes, Květy, ABC, National geographic atd.) a určit, jaký poměr mezi typy článků měl být. Poté by se ke každému článku mohly vyjádřit, třeba jaká témata by raději vnímali objektivně a která subjektivně líčené z pohledu někoho konkrétního.

Dějiny fragmentů – kvalitativní výzkum

Tento návrh bych pojala metodou experimentu. Zaměřila bych se na téma, jak lidé přistupují k dějinám a jak k současným událostem. Připravila bych si reprezentativní vzorek lidí (50), poté bych si připravila několik známých událostí z historie ČR a ze současného dění. Má hypotéza z článku by byla, že historické události vysvětlí podle naučených schémat z dějepisu – tudíž v rámci vývoje, za to současné události vysvětlí spíše v kontextu souvislostí. Proto bych si vzala třeba 2. pražskou defenestraci a válka v Afganistánu.

2. pražská defenestrace by mohla být popisována jako událost, které předcházela opětovná rekatolizace po smrti Rudolfa II. a nedodržování Rudolfova majestátu jeho bratrem. Válka v Afganistánu by byla brána jako válku USA a NATO proti Talibanu.

Alzheimerova choroba – kvalitativní výzkum

Tento můj návrh výzkumu by se zaměřil na lidi s Alzheimerovou chorobou v ČR a jak je s nimi naloženo, poté co se jejich choroba projeví. Ráda bych zjistila, v jakém stádiu už je nemoc pro okolí natolik neúnosná, že dají nemocného do ústavu. Nejprve bych ve statických údajích našla celkový počet lidí s touto nemocí. Spolupracovala bych s organizacemi zabývajícími se touto problematikou (například s Českou alzheimerovskou společností). Určila bych si reprezentativní vzorek, čítající se nejméně z 30 blízkých osob pacientů (preferencie manželských partnerů či druhů ve společné domácnosti). Jako metodu výzkumu bych zvolila hloubkový rozhovor, který by čítal otázky na délku trvání partnerovy nemoci (kdy vypukla nemoc, jaké stádium diagnostikovali lékaři, symptomy), na jeho současné umístění (zda-li je už v léčebně, či se o něj starají doma), dále rodinnou situaci (jak dlouho jsou spolu, jestli partner pracuje, jak je vytížen atd.). Pomocí těchto rozhovorů, bych vyhodnotila, jaké různé aspekty mohou ovlivnit umístování lidí s ACH do léčebny.

Alzheimerova choroba – kvantitativní výzkum

Můj návrh by se zaměřoval na povědomí „obyčejných“ lidí o ACH. Rozhodla bych se pro metodu dotazníkovou. Určila bych si reprezentativní vzorek – asi 2000 respondentů z různých věkových skupin či sociálních prostředí. První otázka by byla, zdali ve svém okolí mají někoho, kdo touto nemocí trpí. Dále by tam byly otázky, jestli o této nemoci slyšeli, kde (v médiích, od známých), poté jestli mají tušení, jak se projevuje (plus nějaká otázka na opravdovou znalost), jak poznají, že jejich blízký nebo oni sami tím trpí. Při sestavování závěrečné analýzy bych zkoumala, jak moc je nemoc medializovaná, zda-li i lidé bez přímé zkušenosti vědí o nemoci to základní.